

Og jeg er overbevist om, at de folketingsmedlemmer, som ikke har været medlem af Finansudvalget, for meget overser, hvor helt afhængige, hvad angår seriositeten i Folketingets behandling af finansloven og de resultater, der kommer ud af det, vi er af, at vores sekretariat i Finansudvalget fungerer så effektivt og rigtigt, som det gør.

Jeg afslører næppe den store hemmelighed – jeg håber ikke, finansministeren vil tage mig det ilde op – når jeg siger, at faktisk er der ikke jævnlig, men dog nogle gange om året eksempler på, at tekniske og andre fejl i aktstykker faktisk bliver fundet i Folketingets Finansudvalgs sekretariat, og det sikrer dermed, at Finansudvalget og Finansministeriet ikke kommer i en senere tåbelig konflikt. Det mener jeg er utrolig væsentligt for Folketingets renommé, for Finansudvalgets renommé og for Finansministeriets renommé, så jeg vil godt sende en tak til sekretariatet.

Nu har det jo været rimelig fredeligt i dag, men det var så kun stilheden før stormen; det kan være, at vi kommer til at tage nogle større bataljer i morgen, og det ser vi så frem til, for når man har taget de store bataljer under denne debat, sænker julefreden sig jo; så er den også sat lidt i relief, og det vil vi så glæde os til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti er jo i den lidt specielle situation, at vi blev dannet som gruppe her i Folketinget midt under den periode, hvor man diskuterede finansloven, nemlig i oktober måned, og dermed også et stykke tid efter, at finansministeren havde præsenteret Folketinget for regeringens forslag til finanslov for 1996. Men dannelsen af Dansk Folkeparti i oktober er baggrunden for, at vi ikke har stillet ændringsforslag til finansloven for 1996. Den sene dannelse gjorde ganske enkelt, at det tidsmæssigt ikke har været muligt.

Men det betyder naturligvis ikke, at vi ikke har holdninger til den finanslov, som er fremlagt, og det forlig, som regeringen har indgået sammen med Det Konservative Folkeparti.

Vi behandler jo nu ændringsforslagene og tager den mere principielle debat i morgen, men jeg skal allerede nu sige, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det finanslovsforslag, som regeringen kom med i sensommeren, var et dårligt udgangspunkt for statens økonomi for 1996 og dermed også et dårligt udgangspunkt for den økonomi, som skal danne baggrunden for de kommende års statsøkonomi.

For os at se tog finanslovsforslaget ikke i tilstrækkeligt omfang fat på de strukturproblemer, der var på arbejdsmarkedet, og tog ikke fat på det, som jo nok i særdeleshed har været et stort debatemne også i mange valgkampe, nemlig det store statsunderskud, som staten bakser med og har gjort i ganske mange år. Alt det her er selvfølgelig med henblik på, at man på et tidspunkt skal kunne sænke det store skatte- og afgiftstryk, som vi har i Danmark.

Det opsving, som er sket i dansk økonomi, gav jo ellers nogle gode forudsætninger for at kunne sænke statens udgifter markant og dermed få skabt basis for et lavere skatte- og afgiftstryk. Men man har ikke brugt de øgede indtægter, man har fået, til det her formål. Tværtimod har man brugt de øgede indtægter til også at hæve udgifterne.

Med det finanslovsforlig, som regeringen har indgået med Det Konservative Folkeparti, mener vi, at der er sket en række forbedringer, men vi mener ikke, at det er entydigt, at vi har fået et bedre grundlag for de kommende år.

På plussiden vil jeg fremhæve, at vi selvfølgelig har støttet og støtter, at formueskatten afskaffes over to år. Vi støtter også, at man hæver standardfradraget fra de 2.000 kr. til de 3.000 kr., og at der er visse ting omkring politiets forhold, som bliver afklaret i finanslovaftalen.

Vi er også tilhængere af det, som også den konservative ordfører nævnte i sit indlæg tidligere: den forhøjelse af studerendes ret til at tjene penge, uden det går ud over SU'en, som der er lagt op til.

Vi mener også, at der på arbejdsmarkedsområdet er positive elementer i finanslovaftalen, bl.a. at man skal arbejde i 52 uger i tre år mod nu i 26 for at være dagpengeberettiget.

Men der er på minussiden så sandelig nogle store ting, som Det Konservative Folkeparti må komme til at bakse med i de kommende år, specielt selvfølgelig at det er et usædvanlig billigt forlig, der er indgået. Man kan vel fristes til at sige, også om sidste års forhandlinger, hvor både Venstre og De Konservative deltog og i 1996 altså kun Det Konservative Folkeparti, at det vel koster den nuværende regering ca. 1 mia. kr. at få et forlig med enten De Konservative eller med Venstre og De Konservative. For ca. 1 mia. kr. kommer der af ønsker, som der skal gives køb på, for at man kan få et forlig. 1 mia. kr. er mange penge, men det er jo ikke mange penge i sammenhæng med det store statsbudget.